

твърдѣ голѣма бѣда застрашавала водители-тѣ на Реформаціѣ-тѣ. И въ тѣзи трудны часове, когато Меланктонъ, плахъ и чувствителенъ, усѣщаль себе си слабъ да стои срѣщу силѣ-тѣ на народъ-тѣ, добръ было дѣто Бугенхагенъ ся намѣрилъ при него. Съ величественно-то си присѣтствіе, познаваніе-то на хора-та, умѣніе-то си, беспристрастно-то си сѣденіе, и убѣдително-то си слово, той принеслъ голѣмѣ заслугѣ; и макаръ никой другъ, освѣнь Лутера, да не е можаль да потуши вълненіе-то, пакъ Лутеръ, безъ вліяніе-то на Бугенхагена, едва ли бы въдворилъ тишинѣ-тѣ между раздраженный-тѣ народъ.

Видѣхмы по-горѣ че скаскы-тѣ на Бугенхагена върху Псалмы-тѣ станжли причина да ся назначи той за учитель въ Виттембергскый-тѣ Университетъ. Въ 1522, Бугенхагенъ былъ поканенъ, по единодушно гласуваніе, отъ Сенатъ-тѣ и Градскый-тѣ Сѣвѣтъ на Виттембергъ за пастыръ на съборнѣ-тѣ церквѣ. Нова-та му служба была по-сполучлива отъ пьрвѣ-тѣ. Той показвалъ най-голѣмѣ способность въ пастырско-то званіе, въ практическо-то боравеніе съ разнообразнѣ-тѣ работѣ и съ мѣчнотіи-тѣ свѣрзаны съ животъ-тѣ на различны-тѣ дер-